

mest bør klare sig Spørgsmaalet om Restriktionernes Opretholdelse eller Ophævelse, inden man kommer ind paa en nærmere Drøftelse af Skattespørgsmaalet, mener jeg det rigtigt ganske kort at betone, hvorfor jeg er af den Opfattelse, at Restriktionerne bør opretholdes. Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hedegaard her bemærkede, at de nuværende Restriktioner skulde hindre, at man eksporterede det stærke Øl. Der findes udtrykkelig i § 1 i Bekendtgørelsen af 18. Januar 1921, der indeholder de nugældende Regler herom, en Bestemmelse om, at Fremstilling af Øl til Eksportbrug kan finde Sted med Indenrigsministeriets Tilladelse paa de af dette nærmere bestemte Vilkaar. Der er altsaa ikke det mindste i Vejen for, at man vil kunne faa Adgang til at eksportere det stærke Øl, selv om Restriktionerne bevares. Det er heller ikke rigtigt, naar man har fremhævet, at der skulde være en Inkonsekvens i hele Ordningen, for saa vidt som det skulde være tilladt at indføre Porter, men derimod forbudt at brygge Porter her i Landet, idet Bekendtgørelsens § 2 udtrykkelig bestemmer, at ogsaa Indførsel af fremmed Porter skal være forbudt, skal i hvert Fald være afhængig af en særlig Dispensation, en særlig Tilladelse fra Regeringen. Foreligger der altsaa her nogen Inkonsekvens, ligger den deri, at man giver saadanne Dispensationer, og ikke i, at Adgangen til at indføre fremmed, stærkt Øl er fri. Ingen af de Synspunkter, der saaledes er gjort gældende, kan med Rette anføres til Fordel for Restriktionernes Ophævelse, og ingen af dem forekommer mig at kunne staa for en saglig Prøvelse. Man har peget paa, at der skulde være en stærk Tilbagegang i Produktionen af bajersk Øl i 1922 sammenlignet med 1921, og har ment, at denne Tilbagegang skulde staa i Forbindelse med en stigende Vinindførsel. Hvis man imidlertid ser paa Ølforbruget i 1922, vil det vise sig, at Tilbagegangen i Forbruget af Øl af Skatteklasser II procentvis er større end Tilbagegangen af Forbruget af Skatteklasser I, ligesom der ogsaa er en Tilbagegang i Forbruget af det helt skattefri Øl. Og der er da neppe nogen, der vil paastaa, at Tilbagegangen i Forbruget af Øl af Skatteklasser II staa i Forbindelse med Vinimporten. Men hertil kommer, at naar vi ser paa Ølforbruget, som det ligger nu, og som det laa i 1916 før Restriktionerne, ser vi, at Forholdet er det, at Bajerskølforbruget i 1922 var paa 1 251 887 hl, medens det i 1916 før Restriktionerne var 987 113 hl. Det vil sige, at Restriktionerne ikke har

hindret et Bajerskølforbrug, der er halvtredie Hundred Tusind hl større i 1922 end i 1916. Derfor har i hvert Fald den stigende Vinindførsel ikke medført nogen Tilbagegang i Bajerskølforbruget. Derimod er Forholdet mellem Brændevinsforbruget og Vinforbruget helt forrykket, idet Brændevinsforbruget kun er ca. $\frac{1}{8}$ af, hvad det var før Krigen, før Restriktionerne, nemlig i 1916. Her er et Punkt, paa hvilket jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, idet det forekommer ogsaa mig urimeligt, at man ved Beskatningen har faaet det Forhold mellem Beskatningen af udenlandsk Spiritus og af indenlandsk, som vi gennem den senere Tids Skatteordning er kommet til. Den Ordning, der gennemførtes ved Vinskatteloven af 30. April 1919 med den stærke Nedsættelse af Vinbeskatningen, med Nedsættelsen af 35 pCt. af Værdien for Vin indtil 3 Kr. og 70 pCt. af Værdien for Vin over 3 Kr., hvilket i Forhold til den tidligere Beskatning for det sidstnævnte Kvantum Vedkommende er en Nedsættelse paa mere end 100 pCt. — den Ordning, der senere gik op i Loven af 1. April 1922, idet man gik over til en Beskatning efter Vægt i Stedet for efter Værdi —, har utvivlsomt i høj Grad bidraget til at fremme Vinindførselen, thi den har bevirket, at der er kommet et ganske andet Forhold mellem Brændevinsprisen og Vinprisen, end der var før Krigen. Her er utvivlsomt noget, man burde se at faa rettet. Man burde her utvivlsomt ind paa en Ordning, der tilvejebragte et lignende Forhold mellem Vinprisen og Brændevinsprisen som det, der tidligere bestod. Dette vilde kunne ske gennem en Begrænsning af Vinindførselen af lignende Art som den, vi har ifølge Bekendtgørelse af 20. Juli 1919 med Hensyn til anden Spirituosa, og i Forbindelse hermed en Ændring af Vinbeskatningen. Nu ved jeg nok, at man naturligvis heroverfor vil anføre handelspolitiske Hensyn. Jeg har imidlertid vanskeligt ved at tænke mig, at de handelspolitiske Hensyn skulde hindre, at man tilvejebragte et rimeligt Forhold mellem Vinbeskatning og Brændevinsbeskatning og derigennem et rimeligt Forhold mellem Prisen paa Vin og Prisen paa Brændevin, et Forhold af lignende Art som det, man tidligere havde. I hvert Fald er det sikkert, at den, der virkelig vil gøre noget for en Begrænsning af Vinimporten, maa søge frem ad den Vej, jeg her antyder, og hvis Forslag herom vil fremkomme, kan jeg sige, at jeg for mit Vedkommende med Glæde vil yde dem al mulig Støtte. Derimod tror jeg ikke, at nogen ud fra saglige Betragtninger vil kunne hævde,